

РЕШЕНИЕ

№ 825

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1344** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от „Калцит“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Р. Р., срещу Министерството на иновациите и растежа с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл.86, ал.1, изр.1 от ЗЗД. Исковата претенция е прецизирана в проведено на 13.09.2023 г. съдебно заседание от явилия се в него пълномощник на дружеството – адв. Р. Танина по следния начин: Претендира се сумите от: 1. 50 000 лв., представляващи обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди в резултат от незаконосъобразно бездействие на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващ орган по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. (УО по ОПИК), изразяващо се в неизплащане на безвъзмездна финансова помощ, дължима на дружеството по кандидатстване с проектно предложение с референтен номер BG16RFOP002-2.089-3897 към процедура BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“; 2. Законна лихва върху претендираното обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 6 652,78 лв., считано от 20.10.2021 г. – датата, на която на „Калцит“ ЕООД е следвало да бъде изплатена сумата по сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна

финансова помощ (БФП), отказано поради наличие на активен сигнал за нередност, до 10.02.2023 г. – датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на задължението; 3. 5 000 лв., представляваща обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди в резултат на описаното в т.1 незаконосъобразно бездействие на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващ орган по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. и 4. Законна лихва върху претендираното обезщетение за неимуществени вреди в размер на 665,28 лв., считано от 20.10.2021 г. – датата, на която на „Калцит“ ЕООД е следвало да бъдат изплатени сумите по сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, отказано поради наличие на активен сигнал за нередност, до 10.02.2023 г. – датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на задължението.

Ответникът - Министерството на иновациите и растежа в писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалните си представители юрк. Д. Я. и юрк.Д. Г. оспорва предявените искиве като неоснователни и недоказани. Моли за отхвърлянето им, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав, след като обсъди доводите и възраженията на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.03.2021 г. ищецът „Калцит“ ЕООД е подал проектно предложение с референтен номер BG16RFOP002-2.089-3897 за участие в процедура за подбор BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“. Дружеството е класирано под № 486 като му е определена 100% безвъзмездна финансова помощ в размер на 50 000 лв..

От УО е отправено искане до Отдел „УРКС“ в Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ (ГД „ЕФК“) за извършване на проверка относно наличие на процедури за администриране на нередности спрямо одобрените за финансиране кандидати. В тази връзка от Отдел „УРКС“ е предоставена информация за наличие на активен сигнал за нередност към датата на извършване на проверката (23.09.2021 г.) относно кандидата „Калцит“ ЕООД. Съответно дружеството е уведомено на 20.10.2021 г. чрез Информационната система за управление и наблюдение на средствата от ЕС в България 2020 (ИСУН), че няма да бъде сключван административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) с одобрен кандидат, тъй като при извършената проверка е било установено наличието на нередност. На кандидата е указано, че АДПБФП ще бъде сключен в случай, че проверката по сигнала приключи с първа писмена оценка за липса на нередност, съгласно посоченото в т. 27.1. „Процедура за уведомяване на неуспелите и одобрените кандидати и сключване на административни договори за безвъзмездна финансова помощ“ от Условието за кандидатстване по процедурата.

В отговор от 21.10.2021 г. „Калцит“ ЕООД е посочило, че по отношение на него е имало едни сигнал за нередност, регистриран в ИСУН под № 380, по който с решение № РД-16-1962/10.12.2019 г. на главния директор на ГД „ЕФК“ на ръководител на УО

на ОПИК 2014-2020 на „Калцит“ ЕООД е определена финансова корекция в размер на 100% от предоставената безвъзмездна финансова помощ за закупуването и доставка на актива „Пещ за производство на негасена вар със спомагателно оборудване“. Впоследствие с решение № РД-16-49/17.01.2020 г. на зам. главния директор на ГД „ЕФК“ и ръководител на УО на ОПИК 2014-2020 е отказано верифициране на разходи по изпълнение на АДПБФП № BG16RFOP002-3.001-0640-C01/24.11.2017 г. С решение № 8912 от 29.07.2021 г. по адм. дело № 4705/2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) е отменено решение № РД-16-1962 от 10.12.2019 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 -2020“. С решение № 4283 от 02.04.2021 г. по адм. д. № 13258/2020 г. на ВАС е отменено решение № РД-16-49/17.01.2020 год. на Ръководителя на УО на ОПИК за определяне на финансова корекция по административен договор № B016KROP002-3.001-0640-C01 по процедура № B016KROP002-3.001 „Енергийна ефективност за малките и средни предприятия“. Посочените съдебни решения са представени на УО на ОПИК 2014-2020 с писмо с вх.№ 26-К-259/19.08.2021 г.

С писмо с изх. № 91-00-314/01.11.2021 г. УО е отправил запитване към Дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) на МВР следва ли посочената нередност да бъде приключена, предвид окончателното решение на ВАС за отмяна на определената финансова корекция, с което ще бъде дадена възможност за сключване на административен договор по процедура № B016KROP002-2.089, или следва да бъде изчакан резултатът от досъдебното производство.

С писмо с вх. № 91-00-314/8.12.2021 г. Дирекция „АФКОС“ е информирала УО, че „приключването на процедурата по администриране на нередността не е допустимо на основание чл.29, ал.1, т.2 от Наредбата за администриране на нередности по ЕСИФ (НАНЕСИФ), тъй като все още не е приключило наказателното производство, образувано във връзка с разглежданата нередност, която следва да се квалифицира като съмнение за измама“. В същото писмо Дирекция „АФКОС“ изразява становище относно възможността за приключване на процедурата за администриране на нередност на основание чл.29, ал.1, т.2 от НАНЕСИФ, тъй като с окончателно съдебно решение на ВАС е отменен актът за определяне на финансова корекция, но във връзка с разглеждания случай на нередност било образувано досъдебно производство.

При така установените факти, Административен съд - София град достигна до следните правни изводи:

Искът е процесуално допустим като подаден от лице с активна процесуална легитимация, което твърди, че е претърпяло имуществени и неимуществени вреди, причинени от бездействие на Министерството на иновациите и растежа, обуславящо допустимостта на иска и компетентността на настоящия съд да го разгледа, в съответствие с чл.128, ал.1, т.6 във вр. с чл.203, ал.1, чл.204, ал.4 от АПК и чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Правилно по предявения по ЗОДОВ иск като пасивно легитимиран ответник е определено Министерството на иновациите и растежа, доколкото се претендират вреди от незаконосъобразно бездействие на главния директор на ГД „ЕФК“ и ръководител на УО по ОПИК 2014-2020 г. Съгласно чл.205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите, а т.1 на §1 от ДР на АПК определя понятието „административен орган“ като орган, който

принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон, включително лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги.

Разгледан по същество, предявеният осъдителен иск е неоснователен.

Съгласно чл.203 от АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава. Въз основа на препращащата норма на чл.203, ал.2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ или на ЗИНЗС. Производството за обезщетения е уредено от законодателя в глава единадесета от АПК, към които препраща и чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Според чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. Ангажирането на отговорността и присъждането на обезщетение е допустимо при наличието на следните предпоставки: настъпили вреди (имуществени и/или неимуществени), които са в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица, издадени, респ. извършени при или по повод изпълнение на административна дейност. Липсата на който и да е елементите от посочения фактически състав води до невъзможност да се реализира отговорността на държавата и общината по предвидения от закона ред. В тежест на ищеца е да докаже наличието на причинна връзка между отменения по съдебен ред акт на административния орган, съответно неговото незаконосъобразно действие или бездействие и твърдените като претърпени имуществени и неимуществени вреди (чл.154 от ГПК). За да породи основателна претенция за обезщетение, бездействието следва да противоречи на установения законов ред и да е извършено при или по повод административна дейност.

В случая от твърденията в исковата молба следва да бъдат доказани настъпили имуществени и неимуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка от бездействие на административен орган или негови длъжностни лица във връзка с осъществяваната от този орган или негови длъжностни лица административна дейност. Бездействието на административните органи предполага неизвършването на фактически действия при наличие на нормативноустановено задължение за извършване на такива действия, но не и неизпълнение на задължение за волеизявление – за издаване на индивидуален административен акт.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Това от една страна означава, че за целите на закона е от значение не съществуването на някаква причинна връзка, а същата да е пряка и непосредствена. Под преки вреди следва да се разбират онези, които са типична, нормално настъпваща по време и място последица от незаконосъобразния акт, действие или бездействие. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправното действие или бездействие установения за незаконосъобразен акт. От друга страна

съобразно текста на чл.4 от ЗОДОВ, отговорността на държавата е обективна, безвиновна, поради което въпросът за вината не се изследва.

Елемент от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е незаконосъобразният акт да е издаден и незаконосъобразното поведение да е проявено при или по повод административна дейност. В приложимата правна уредба не е дадена легална дефиниция на понятието „административна дейност“. Това налага установяването на съдържанието му по тълкувателен път. Правната теория и съдебната практика приемат, че „административната дейност“ е субективно, формално понятие, което изразява осъществяващия дейността субект. То не е функционално понятие, не съответства на различните функции, които органите и длъжностните лица по чл.1 от ЗОДОВ имат и които различни функции осъществяват чрез различни по своята правна същност актове и действия, съответно бездействия. Субектите по чл.1 от ЗОДОВ могат да изпълняват различни функции и задачи. Много пъти един и същ орган е натоварен с различни по същността си функции - нормотворчески, контролни, правораздавателни, изпълнителни. Не видят на функцията и задачата, а качеството на правния субект на орган (длъжностно лице) на държавата или на общината и относимостта на акта, действието или бездействието към това му качество (при и по повод), е релевантно за отговорността по чл.1 от ЗОДОВ (определение № 6 от 16.02.2015 г. по адм. дело № 30/2014 г., смесен 5 чл. с-в ВАС). В случая безспорно осъществяването на процедурата по предоставяне на БФП представлява административна дейност.

Съдът обаче не възприема тезата на ищеца, че в случая е осъществено незаконосъобразно бездействие от страна на ответника или негови длъжностни лица, изразяващо се в неизплащане на сумата от 50 000 лв., представляваща БФП, която следвало да бъде предоставена на дружеството, тъй като същото било одобрено за получаването ѝ. На първо място, сумата, представляваща БФП по определена оперативна програма се предоставя въз основа на сключен административен договор. Такъв договор обаче е можело да се сключи единствено с кандидат, по отношение на който се констатира, че липсва сигнал за нередност. В случая при осъществена проверка е констатирано, че по отношение на „Калцит“ ЕООД е регистриран сигнал за нередност. В тази връзка следва да се отчете, че дружеството при кандидатстването по процедурата е подало декларация, с която се е съгласило с Условието за кандидатстване по процедура „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“. В тях е записано, че „Няма да бъде сключван административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и с одобрен кандидат, по отношение на когото е налице проверка по сигнал за нередност. АДБФП ще бъде сключен, в случай че проверката по сигнала приключи с първа писмена оценка за липса на нередност“.

От друга страна, претенциите за фактическо неплащане на сумата от 50 000 лв., представляваща безвъзмездна финансова помощ следва да се предявят първо по реда на специалния Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), старо наименование ЗУСЕСИФ и АПК, който ред не е изчерпан. Противно на твърденията в исковата молба, за „Калцит“ ЕООД е бил налице правен интерес от оспорване на отказа за сключване на договор за предоставяне на БФП.

От друга страна, както вече беше отбелязано, с подаването на декларация,

че кандидатът е запознат с Условието за кандидатстване и изпълнение към проектното предложение същият е декларирал, че е запознат и с текста на т.27.1. „Процедура за уведомяване на неуспелите и одобрените кандидати и сключване на административни договори за безвъзмездна финансова помощ“, че няма да бъде сключван административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с кандидат, за когото е налице проверка по сигнал за нередност с отбелязване, че АДБФП ще бъде сключен, в случай че проверката по сигнала приключи с първа писмена оценка за липса на нередност. Като част от проведената процедура, с класирането на кандидата „Калцит“ ЕООД под № 486 в Списъка с резервните проектни предложения по процедура ВС16КГОР002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последици от пандемията СОУЮ-19“, за УО на ОПИК 2014-2020 е възникнало задължението да направи проверка за съответствието на този кандидат с изискванията, посочени в Условието за кандидатстване. В тази връзка е отправено искане до Отдел „УРКС“ в ГД „ЕФК“ за извършване на проверка относно наличие на процедури за администриране на нередности спрямо одобрените за финансиране кандидати. От представената в отговор информация се установява, че спрямо „Калцит“ ЕООД е наличен активен сигнал за нередност към датата на извършване на проверката - 23.09.2021 г.. С оглед на това дружеството е уведомено, че с него, в качеството му на одобрен кандидат, няма да бъде сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. В писмото изрично е посочено, че АДБФП ще бъде сключен в случай, че проверката по сигнала приключи с първа писмена оценка за липса на нередност, съгласно посоченото в т. 27.1. „Процедура за уведомяване на неуспелите и одобрените кандидати и сключване на административни договори за безвъзмездна финансова помощ“ от Условието за кандидатстване по процедурата. Неоснователно е твърдението в исковата молба, че с отмяната на решение № РД-16-1962 от 10.12.2019 г. на ръководителя на УО на ОПИК 2014 -2020 и решение № РД-16-49/17.01.2020 год. на ръководителя на УО на ОПИК за определяне на финансова корекция по административен договор № В016КРОР002-3.001-0640-С01 по процедура № В016КРОР002-3.001 „Енергийна ефективност за малките и средни предприятия“ с влезли в сила съдебни решения, за които УО на ОПИК 2014-2020 бил уведомен с писмо от 19.08.2021 г. е следвало да се приеме като първа писмена оценка за липса на нередност. Това не е така, защото от данните по делото се установи, че с писмо от 01.11.2021 г. УО е отправил запитване към Дирекция „АФКОС“ на МВР дали следва

нередността по отчетения сигнал да бъде приключена, предвид окончателното решение на ВАС за отмяна на определената финансова корекция, с което ще бъде дадена възможност за сключване на административен договор по процедура № В016КРОР002-2.089, или следва да бъде изчакан резултатът от досъдебното производство, като в отговора от 08.12.2021 г. Дирекция „АФКОС” е информирала УО, че „приключването на процедурата по администриране на нередността не е допустимо на основание чл.29, ал.1, т.2 от НАНЕСИФ, тъй като все още не е приключило наказателното производство, образувано във връзка с разглежданата нередност, която следва да се квалифицира като съмнение за измама.

Съгласно §1, т.4 от ДР на НАНЕСИФ, „сомнение за измама“ е нередност, даваща основание за образуване на административно или съдебно производство на национално ниво с цел да се определи съществуването на определено умишлено поведение, по-специално измама, така, както е посочено в член 1, параграф 1, буква "а" от Конвенцията от 26 юли 1995 г., приета на основание член 31 от Договора за Европейския съюз, за защитата на финансовите интереси на Европейските общности „по отношение на разходите”, е всяко умишлено действие или бездействие, свързано с:

- а) използването или представянето на фалшиви, неточни или непълни декларации или документи, което води до злоупотреба или незаконно присвояване на средства от общия бюджет на Европейския съюз или от бюджети, управлявани пряко от Европейския съюз или от негово име;
- б) прикриване на информация в нарушение на конкретно задължение, имащо същия ефект;
- в) разходване на такива средства за цели, различни от тези, за които са били отпуснати първоначално.

В същото време чл.4, §2, б. „а”, „б” и „в” от Регламент 2015/1970, изисква държавите-членки да държат Комисията в течение относно започването, приключването или прекратяването на процедури или производства за налагане на административни мерки, административни наказания или наказателни санкции във връзка с докладваните нередности, както и за резултатите от тези процедури или производства“.

Всичко това води до извод, че за органа не е било възможно преди приключване на наказателното производство по сигнала за наличие на нередност по отношение на „Калциг” ЕООД да сключи договор със същото и въз основа на него да предостави БФП, съответно да му изплати сумата от 50 000 лв.

Видно от писмо с № 38721/28.10.2022 г. от Европейски делегиран

прокурор до Административен съд – София град, наказателното производство срещу „Калцит“ ЕООД е прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1 във вр. с чл. 24, ал.1, т.1, пр.1 от НПК. Именно това е и моментът на приключване на нередността. Към този момент обаче Временната рамка за предоставяне на помощта по процедура № В016КЕОР002-2.089, предвид цялостно подобряване на епидемичната обстановка в ЕС и отпадането на ограниченията пред бизнеса, е изтекла на 20.06.2022 г. След тази дата по Временната рамка за предоставяне на помощта по процедура № В016КЕОР002-2.089 не е било възможно вече да бъдат предоставяни помощи чрез сключване на нови договори или издаване на нови актове за предоставяне на БФП

По изложените съображения не може да се приеме, че е налице противоправно бездействие на административен орган, тъй като ръководителят на УО е изпълнил всички произтичащи от Условието за изпълнение на процедурата задължения. В този смисъл не е налице задължение за плащане, без да са изпълнени условията на програмата и без да са изпълнени всички специални изисквания от страна на кандидата, в това число срещу него да няма сигнал за нередност.

Не се доказва и претендираните неимуществени вреди, представляващи резултат от твърдяното незаконосъобразно бездействие на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващ орган по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. По отношение на тази претенция следва да се има предвид, че все повече в съдебната практика се налага становището, че юридическите лица имат право на обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди, изразяващи се в накърняване на авторитета и доброто име на юридическото лице, което от своя страна има негативен имуществен резултат. Именно с цел изясняване на въпроса дали за „Калцит“ ЕООД са възникнали репутационни вреди, които съответно да се отразят върху неговите приходи, от ищеца бяха изискани Годишните данъчни декларации (ГДД) за периода от 2018 до 2022 г. Видно от тях, финансовите показатели на дружеството свидетелстват за липсата на каквато и да било зависимост между евентуални репутационни вреди и постигнатия финансов резултат. Напротив, анализът на данните от ГДД показва, че през 2019 г., когато е регистрирана нередността, дружеството има най-високи общи приходи за сравнявания период. През 2018, 2020, 2021 г. общите приходи са с приблизително сходни стойности, вариращи от 2,2 млн. лв. до 2,6 млн. лв.

Оттук може да се направи извод за липса на нанесени вреди спрямо

доброто име на дружеството.

По делото беше изслушан и един свидетел – Д. А. Д., от чиито показания се установява, че със собственика на „Калцит“ ЕООД – С. Г. се познават още от деца. Свидетелят е бил директор на банката в С., но от 2004 г. не работел в банковата сфера. Знаел, че дружеството е кандидатствало по антиковид мярката за помощта от 50 000 лева. От разговор с Г. разбрал, че дружеството е в списъка и би следвало да получи посочената помощ, но впоследствие разбрал, че тази сума не е била платена, тъй като „Калцит“ ЕООД не е отговаряло на условията. Знаел, че на практика всички, които кандидатствали тогава по мярката, получили помощи, като едно от дружествата от С. било класирано значително след „Калцит“ ЕООД, но получило одобрение на исканата помощ. Това се отразило негативно на „Калцит“ ЕООД. На практика по време на пандемията оборотите на дружеството паднали, същото имало известни финансови притеснения и самото неполучаване на помощта се отразила негативно, както на дружеството, така и на управителя. Заявява, че знае, че срещу ищеца е заведен иск от строител, който довършвал съоръжението по инвестицията по „Иновации и конкурентоспособност“, като не знаел в какво точно се състои претенцията, а само че има съдебен спор. Заявява, че от разговори с Г. знае, че оборотите на дружеството са паднали, но не е виждал счетоводна документация и финансови документи.

Съдът отчита, че свидетелските показания се базират единствено на разговори с управителя на „Калцит“ ЕООД, а не са преки, непосредствени и обективни впечатления за имиджа на дружеството по време на процесния период. Поради това цени същите заедно с останалите събрани по делото доказателства. В тази връзка преценява като обективни данните от представените по делото ГДД, видно от които за ищеца не са настъпили вреди от характер да накърнят доброто му име и които да имат финансово изражение.

Следва да се отбележи също, че отказът за европейско финансиране по никакъв начин не може да води до създаването на лоша репутация на юридическо лице, което не е получило безвъзмездна финансова помощ, а преценката за образуване на досъдебно наказателно производство не е на УО на ОПИК 2014-2020, нито на ответника - Министерството на иновациите и растежа.

Така съдът приема, че недоказани останаха и твърденията за нанесени неимуществени вреди. Доказателствената тежест е за ищеца, който трябва да докаже обстоятелствата, на които основава претенцията си, което в случая не е сторено.

Липсата дори и на един от елементите за обезщетяване на вреди от

държавата и общините, е предпоставка за неангажиране отговорността на административния орган по реда на ЗОДОВ.

Гореизложеното мотивира извод за отхвърляне на предявените искиове като неоснователни и недоказани.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер от 200 лв., съобразно чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.203 и сл. от АПК във вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във вр. с чл.1, ал.2 от ЗОДОВ Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „Калцит“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], срещу Министерството на иновациите и растежа обективно съединени искиове с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл.86, ал.1, изр.1 от ЗЗД за заплащане на сумите от: 1. 50 000 лв., представляващи обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди в резултат от незаконосъобразно бездействие на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващ орган по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., изразяващо се в неизплащане на безвъзмездна финансова помощ, дължима на дружеството по кандидатстване с проектно предложение с референтен номер BG16RFOP002-2.089-3897 към процедура BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“; 2. Законна лихва върху претендираното обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 6 652,78 лв., считано от 20.10.2021 г. – датата, на която на „Калцит“ ЕООД е следвало да бъде изплатена сумата по сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, отказано поради наличие на активен сигнал за нередност, до 10.02.2023 г. – датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на задължението; 3. 5 000 лв., представляваща обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди в резултат на описаното в т.1 незаконосъобразно бездействие на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващ орган по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020

г. и 4. Законна лихва върху претендираното обезщетение за неимуществени вреди в размер на 665,28 лв., считано от 20.10.2021 г. – датата, на която на „Калцит“ ЕООД е следвало да бъдат изплатени сумите по сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, отказано поради налиие на активен сигнал за нередност, до 10.02.2023 г. – датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Калцит“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерството на иновациите и растежа юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: